

[Annette Just]

bl.a. USA og Japan, hvis vi bare kan sidde og hygge os med hinanden i Unionen, for så skal vi nok få planøkonomien til at fungere?

(Kort bemærkning).

Ivar Nørgaard (S):

Som både statsministeren og jeg understregede, er det vigtigt, at man kan koordinere den økonomiske politik, hvis man skal føre en mere effektiv konjunkturpolitik, der skal skabe større beskæftigelse, flere investeringer og større forbrug. Men det alene er ikke nok, man må også sørge for, at infrastrukturen bliver forbedret.

Fru Charlotte Antonsen spurgte, om det ikke var vores holdning at gå ind for den tredje fase af ØMU'en. Når vi gik imod den tredje fase af ØMU'en, var det – som fru Charlotte Antonsen givetvis også ved – fordi vi fandt, at man lagde for megen vægt på inflationsbekæmpelse og stabile kurser, men for lidt vægt på ekspansion. Under forberedelserne prøvede vi derfor at overbevise den tidligere regering om, at man også burde have et yderligere kriterium, nemlig beskæftigelsen. De parametre, man opstiller, er et spørgsmål om statsunderskuddet i forhold til nationalproduktet, om udlandsgælden i forhold til nationalproduktet og om størrelsen af prisstigninger. Det synes vi var for depressivt, fordi det trykkede den økonomiske aktivitet, og vi prøvede derfor at få den tidligere regering til også at medtage kriteriet om, at der skulle opnås en lav arbejdsløshedsprocent, før man kunne gå videre med den tredje fase.

Men det er langt fra lykkedes. Det er stadig sådan, at det er de snævre kriterier, der er gældende, og så længe det er sådan, er vi ikke tilhængere af at ophæve vort forbehold over for den tredje fase. Men derfor kan vi jo godt – og det er det, vi er ude på – sørge for at koordinere finanspolitikken bedst muligt. Hvis det kan lade sig gøre, hvis disse bestræbelser i finans- og økonomiministerkredsen kan matche, hvad nationalbankdirektørerne gør, får vi måske en mulighed for at forbedre aktiviteten.

Til sidst vil jeg sige til fru Annette Just, at vi er selvfølgelig også tilhængere af, at det indre marked kommer til at virke; men det udelukker ikke, at vi derudover gerne vil have en forbedret infrastruktur og større investeringer i infrastrukturen.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg bemærkede med stor glæde og fornøjelse, at statsministeren i sin tale beskæftigede sig meget med arbejdsløsheden og den manglende beskæftigelse, og i modsætning til fru Annette Just, som kunne høre et ekko af tidligere sovjetiske ledere i talen, kunne jeg høre Jacques Delors. Der er ingen tvivl om, at der blev henvist til hvidbogen, og den blev i øvrigt også citeret direkte, for det kunne jeg også høre.

Jeg vil godt spørge statsministeren, om det var tilfældigt, at han først kom til at sige »vækst«, derefter »bæredygtig vækst« og endelig en hel masse om skabelse af infrastruktur osv., men aldrig nåede frem til de punkter i hvidbogen, som egentlig passede meget bedre med, hvad hr. Ivar Nørgaard omtalte på Socialdemokratiets vegne. En af de ting, som i høj grad slås fast i Jacques Delors' hvidbog, er, at man også skal sikre den offentlige sektor på hjemmehjælps- og børnepasningsområdet, og fordelingen af arbejdet skal også være blandt de overordnede ting, når vi prøver at finde nogle fælles løsninger.

Der er ingen tvivl om, at hvis vi gør, som den siddende regering har gjort, nemlig letter skatten for dem, der i forvejen har godt råd, så går de ud og køber nye biler, og så bliver luften forpestet og vejene slidt ned osv. Det er en vækstfilosofi, som vi helst skulle være foruden, for storbyerne er jo i forvejen ved at gro til, selv om København ikke er den værste; sydpå er det endnu værre. Jeg ville meget gerne have, at vi fik drøftet nærmere, hvilken form for bæredygtig vækst vi skal have, og hvor skabelsen af arbejdspladser skal sættes ind, og hvis man kan støtte Delors-tankegangen, vil vi også hilse det velkommen. Jeg vil godt høre, om statsministeren er enig i det.

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Jeg kan da ikke andet end glæde mig over, at fru Lilli Gyldenkilde ikke kan høre forskel på de tidligere sovjetiske ledes og Jacques Delors' måde at udtrykke sig på. Det kan jeg såmænd heller ikke altid, men Delors er jo også erklæret socialist, og det var sådan set også det, jeg prøvede at pointere, nemlig at denne regering ikke er en firkløverregering, men en